

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Dominica viij. post Pentecosten.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

DOMINICA VIII. POST
PENTECOSTEN.

521

Villicus accusatur.

LVC XVI.

ANNO XXXIII.

In cxxxiiij. imaginem adnotati iuncta.

cxxxiiij.

- A. Christus ad Bethabaram docens Discipulos.
B. Homo dives, apud quem accusatur Villicus quod bona eius dissipasset.
C. Aphas Villicus tristis, male sibi conscius, nec se defendit.
D. Abscedit miser, inquit varia consilia, tandem illud placet, ut parte eorum, qua domino debentur, remittat debitoribus, unde fiat in ipsum benignus.
E. Vni dimittit quinquaginta cados olei e centum.
F. Alij viginti coros tritici e centum.
G. Significatur colligi ex parabola laudandam elemosynam, & hominem qui erogat stipem largę pauperibus.
H. Eidem homini moribundo assunt Angeli confortantes animam, & excepturi e corpore discedentem.

EVANGELIUM MISSÆ.

LVC. XVI.

D^a Icebat autem & ad Discipulos suos; Homo quidam erat ^b dives, qui habebat Villicum, & hic difamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum, & ait illi; Quid hoc audio de te? redderationem villicationis tuę, iam enim non poteris villicare. Ait autem Villicus ^c intra se; Quid ^d faciam, quia dominus meus aufert a me villicationem? Fodere non valeo, mendicare erubesco. ^d Scio quid faciam, vt, cum amarus fuero a villicatione, recipiat me in domos suas. Conuocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo; Quantum debes ^e domino meo? At ille dixit; Centum cados olei. Dixitque illi; Accipe cautionem tuam, & sede citò, & scribe quinquaginta. Deinde alij dixit; ^f Tu verò quantum debes? Qui ait; Centum coros tritici. Ait illi; Accipe literas tuas, & scribe octoginta. Et laudauit dominus Villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset; quia filij huius seculi prudentiores filijs lucis in generatione sua sunt. Et ego dico vobis; Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, vt, cum defeceritis, ^h recipiant vos in aeterna tabernacula.

Xx 3 ADNO.

A. **C**hristus ad Bethabarã docēs Discipulos.

B. Homo diues, apud quem suus Villicus fuit delatus, quod bona eius dissipasset; sed & assistunt amici: vocato autem Villico, ab eo exigat rationem villicationis seuerē; Redde rationem tua villicationis; & iam primum abrogatum scias tibi tuum munus, amplius villicare non poteris.

C. Astat tristis & amaro animo Oeconomus, neque quicquam respondet, accusante & damnante eum peccati conscientia.

D. Abscedit miser, videt se esse in ultimam calamitatem redactum, non posse idoneam reddere rationē: imit secum varia consilia, tandem rationes eius omnes eò redeunt: Priuor mea administratione, non possum operis & labore victum parare, erubescō stipe emendicata victitare: illud tantum sit mihi reliquū & facile pecuniam Domini remittam debitoribus: ita fiet vt in me ipsi sint benigni, & ego meam paupertatē illorum erga me benignitatem sustentem.

E. Debitor, cui remittit Dispensator è cen-

tum quinquaginta cados olei. Ea est mensura Ioseph. Hebraicè bath, continens septuaginta duos sextarios: continet verò sextarius binas cotulas siue heminas, quas vulgo vocant pintas.

F. Alius cui dimittit viginti coros tritici è centum. Est autem corus aridorum mensura, scilicet, piens medimnos Atticos vnum & quadraginta, & capit medimnos duos modios.

G. Homo qui erogat prolixè eleemosynam in pauperes, quem laudat Dominus quod prudenter fecisset.

H. Idem moriens, cui assistit cum suis Angelis anime quibus benefecerat, illius animam recepturæ morientis. Eò enim spectat parabola, vt qui sunt peccatores, saltē eleemosynis redimant peccata sua. Dicuntur verò diuitia mammona, non Hebræorum sed Syrorum lingua, qua de iniquitate collectæ sunt: int̄pretatur verò Christus diuitius omnes, quas peccatores possident, esse mammonam; quibus scilicet indigni sunt: ne quis int̄elligat ex pecunijs male acquisitis & are alieno dari facultatem eleemosynas faciendā.

MEDITATIO.

SVM ego Villicus tuus, Domine Deus meus; audio, & scio, & sentio: accepi à te bona quæ habeo, quæ tua sunt, & ea dedisti in manus meas in te gubernanda, ad gloriã tuam nominis, vnde etiã mihi parem vitam meam sempiternam. Nec solùm mihi naturalia bona dedisti, animã, & potentias meas, per quas sum & possum naturaliter; sed bona mihi præterea dedisti supernaturalia, virtutes scilicet & dona, quibus esse habeo cælestē & facultatem: sum quippe Christianus, sum factus filius tuus adoptiuus, frater Christi Domini & Dei nostri. Neque his fuisi contentus, benigne Domine, in gratiam etiã religiosi instituti me tam immeritum recepisti, multis donis, multis visitationibus exornasti atque exhilarasti. Quæ omnia cum considero, & vtinam ita considerem vt debeo; dum igitur hæc considero, & quemadmodum his sum vsus animaduerto, in summam venio animi mei confusionē. Video enim me apud tuam iustitiam esse diffamatum, & variè delatum, & hoc quidem verissimè: accusat enim me mea conscientia atque condemnat, sentio me tuis donis indignum, è tua villicatione reie-

ctum, omnis consilij & opis prorsus expertè, iustissimè exilium cordis, & omnem desolationem patior. Quid faciam miser? Nihil enim possum sine te, Domine, qui meo demerito, & tua iustitia abiecti me. Fodere nõ valeo. Voluntatem quidem tu mihi, Domine, fecisti reliquam, qua vellem etiã abiecta facere & laboriosa, id est poenitentia asperitatibus & abiectiōibus sustentare vitam spirituales: verùm hoc videor non posse conari in hac desertione tua, iacet animus, languet, stupet. Mendicare erubescō. Oratio mihi residua esse videri poterat, qua ad te, qua ad Sanctos tuos me conuerterem: hoc etiã præsidium timeo ne tua destitutiōne ereptum sit mihi, neque audeo ad te, quem tam variè offendi, confugere; operuit enim confusio faciem meam: ad Sanctos tuos accedere erubescō, scio enim illos zelo tui honoris & iustitiæ esse feruentes. Video tamen, Domine, quænam sit tua voluntas in his angustijs; vt me dedam pietatis operibus & iuuando proximo: video consilium tuum, vt quod ferè negligebam, saltē mea necessitate excitatus faciam diligentius: hætenus enim erravi, nam

nam potius fui in me iuando, neglecto ferè proximo, hoc est non curando bona quæ dederas mihi administranda in villicatione mea, quæ est de tuis ouibus & prædijs. Et primùm quidem Missas, orationes, corporis afflictiones, & pia alia opera offeram pro animabus purgatorij. Secundo loco eadem offeram pro poenitentij debitis proximi mei, & vita in melius commutanda. Terriò adducendis hominibus ad confessionem & eius frequētiam dabo operam diligentem. Quarto alijs ministerijs iuandj proximi incumbam studiosè; & vt breuiter dicā, propriè ad me intelligam attingere parabolam. Nam ex instituto habeo comperitum, quæcunq; accepi dona à te, Domine, ea omnia propterea accepisse me,

vt in meam & proximi salutem & perfectionem illis vtar, ad maiorem nominis tui gloriam. Quod vel non feci, vel negligenter feci, vel paruo cum fructu feci & repugnāter. Obsecro Domine, parce peccatis, parce negligentij meis; & da primùm vt de tuis donis & bonis ne faciam mammonam iniquitatis, contra tuam voluntatem illis abutens, vel ea inutiliter retinens; & exhibe, clementissime Pater, ex eo quod hætenus fateor fecisse me iniquitatis mammonam, vt quamplurimos iuuem, & ad salutem ac perfectionem promoveam. Ita fiet vt iuuer ego in meis desolationibus ac miserijs, & tandem recipiar ad vitam sempiternam. Amen.

DOMINICA IX. POST
PENTECOSTEN.

De huius Euangelij duplici historia descriptæ sunt
sua imagines superiùs.

EVANGELIVM DOMINICÆ IX,
vide in Dominica in Ramis palmarum.

ET ADNOTAT. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII.

ANNO XXXIII.

Xx4 DOMI-